

vurdering af spørgsmålet om den nærmere regulering af den forventede udbygning på fællesantenneanlægsområdet, har kulturministeriet ikke fundet det rigtigt at genfremsætte det i maj 1983 fremsatte forslag om en mindre ændring i radiolovens § 5 vedrørende ministeren for offentlige arbejders adgang til at fastsætte regler om oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.

På grundlag af de oplysninger, som ministeren for offentlige arbejder har modtaget fra televirksomhederne anslås, at de statslige investeringer i telenettet, der er forbundet med gennemførelse af televirksomhedernes fremlagte planer, vil udgøre ca. 400-450 mill. kr. indenfor en 6-årig periode. De statslige investeringer fordeler sig således:

1984	1985	1986	1987	1988	1989
62	120	95	33	63	39

Disse udgifter er forudsat modsvaret af indtægter fra brugerne af fremføringsnettet.

De statslige investeringer vedrører en radiokædebaseret fordeling af 5 tv-programmer fra nabolande frem til 13 termineringspunkter rundt i landet, etablering af 2 jordstationer i hvert af de 13 punkter samt lyslederkabler og omsætningsudstyr for forbindelserne til det mellemcentrale lysledernet. Desuden omfatter de angivne investeringer fordelingsnettene i statstelefonområderne samt i et vist omfang midlertidige radiokædeforbindelser i fordelingsnettene, indtil lyslederkabler kan nedlægges.

Bemærkninger til lovforslaget enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende radiolovs § 1 har Danmarks Radio eneret til ved hjælp af radioanlæg at sprede lyd- og billedprogrammer, der er bestemt til modtagelse af almenheden. Danmarks Radio har samtidig ifølge lovens § 2, stk. 1, ret til at lade lyd- og billedprogrammer fordele ved hjælp af kabelanlæg.

I lovforslagets § 1, stk. 1, ophæves denne eneret for Danmarks Radio til programspredning ved hjælp af radioanlæg og i stedet fastsættes det, at Danmarks Radio har ret til at sprede lyd- og billedprogrammer til almenheden ved hjælp af radioanlæg eller kabelanlæg. Danmarks Radio får således samme adgang som hidtil til at sprede radio- og fjernsynsprogrammer, men institutionen skal ikke længere have monopol på denne virksomhed.

I lovforslagets § 1, stk. 2, skabes grundlag for, at selskaber, foreninger o.lign. skal have mulighed

for at sprede landsdækkende eller regionale fjernsynsprogrammer ved hjælp af radioanlæg eller kabelanlæg. Det er en betingelse for at kunne udøve denne virksomhed, at de pågældende selskaber m.v. har fået tilladelse hertil efter lovforslagets kap. 3 a.

Hermed fastslås det, at andre foretagender end Danmarks Radio ikke uden videre kan påbegynde spredning af fjernsynsprogrammer, men først skal indhente en særlig tilladelse hertil.

Til § 2

I bestemmelsen er foretaget en teknisk sammenkobling af reglerne i den gældende lovs § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, om tilladelser til forsøgsmæssig spredning og fordeling af lyd- og billedprogrammer inden for enkelte lokale områder ved hjælp af henholdsvis radioanlæg og kabelanlæg.

Til § 3

Efter den gældende radiolovs § 3, stk. 1, er det tilladt at benytte fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privatbeboelse, til fordeling af Danmarks Radios programmer samt programmer som med særlig tilladelse af ministeren for kulturelle anliggender udsendes lokalt på forsøgsbasis jfr. lovens § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2. Denne retstilstand opretholdes uændret ved bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1. Herudover giver bestemmelsen ved anvendelsen af ordene »andre danske programmer, som spredes ... i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov«, også adgang til spredning af danske programmer, f. eks. et kommende tv-program 2.

I lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det, at anlæggene også kan anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som kan modtages af det enkelte kabelanlæg på frekvenser, som er bestemt til radiospredning, dvs. udsendelse af lyd- og billedprogrammer ved hjælp af radioanlæg, som er bestemt til at kunne modtages direkte af almenheden. Også på dette punkt er lovforslaget i overensstemmelse med den gældende lovs bestemmelse i § 3, stk. 1. Den her behandlede del af bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 2, gælder for enhver udenlandsk udsendelsesvirksomhed, som teknisk formidles på en sådan måde, at signalerne uden særlig tilladelse må modtages direkte af almenheden ved hjælp af individuelle antenner eller fællesantenner, uanset om spredningen sker ved hjælp af et konventionelt jordsendernet eller ved